

Sygn. akt: III AUa 476/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Chądzyńska

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak

SSA Iwona Szybka (spr.)

Protokolant: stażysta Agata Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2012 r. w Łodzi

sprawy **K. Ł.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia,

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu

z dnia 30 grudnia 2011 r., sygn. akt: IV U 865/11;

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

Sygn. akt III AUa 476/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił K. Ł. prawa do wypłaty świadczenia niezrealizowanego po zmarłej babci J. H., ponieważ nie należy do kręgu osób, które mogą ubiegać się o wypłatę niezrealizowanego świadczenia, nie jest osobą uprawnioną do renty rodzinnej po zmarłej, jak też zmarła nie pozostawała na utrzymaniu wnioskodawcy.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 grudnia 2011r. Sąd Okręgowy w Sieradzu zmienił decyzję ZUS i przyznał K. Ł. prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej babci J. H..

Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Zmarła J. H. miała prawo do emerytury i dodatku pielęgnacyjnego w wysokości 913,68 zł. W dniu 8 stycznia 2011r. J. H. zmarła. Od dnia pogorszenia stanu zdrowia mieszkała ze swoim wnukiem K. Ł. i jego żoną. J. H. nie była w stanie samodzielnie funkcjonować z powodu podeszłego wieku i złego stanu zdrowia. Zmarła miała jeszcze dwie córki, z tym, że jedna mieszkała w Australii, a druga na Śląsku, dlatego opiekę nad J. H. przejął wnioskodawca. Wnioskodawca zapewniał J. H. bezpłatne mieszkanie, całodobową opiekę, wyżywienie i woził ją do lekarza. J. H. dysponowała swoją emeryturą samodzielnie. Kupowała za to leki i środki higieny, na które wydawała miesięcznie ok. 400 zł. W okresie

poprzedzającym zgon, J. H. wymagała stałej opieki, bo była osobą leżącą. Koszt pobytu w domu opieki wynosi ok. 1700 zł. miesięcznie.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za zasadne. Powołując się na treść art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wnioskodawca spełnił warunek do wypłaty mu niezrealizowanego świadczenia po zmarłej babci, a to dlatego, że zmarła pozostawała na utrzymaniu wnioskodawcy.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy. Zarzucił naruszenie prawa materialnego art. 136 ust. 1 w zw. z art. 134 ust. 1 pkt 5 i art. 135 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez niewłaściwe jego zastosowanie i przyjęcie, że wnioskodawcy przysługuje prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej babci. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że Sąd Okręgowy pominął warunek stanowiący o tym, że wnukowi nie należy się prawo do pobrania świadczenia, bo art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ustanawia rygor ograniczający dowolność w określaniu osób uprawnionych do niezrealizowanego świadczenia. Osoby zaliczone do kolejnej grupy wymienionej w tym przepisie będą uprawnione do niezrealizowanego świadczenia wyłącznie o ile nie będzie osób zaliczanych do wcześniejszej kategorii. Tymczasem Sąd Okręgowy ustalił, że żyją dwie córki zmarłej i to wyklucza prawo do ubiegania o świadczenie przez wnuka.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku i oddaleniem odwołania.

Trafny okazał się zarzut naruszenia prawa materialnego art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z jego treścią w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Organ rentowy dokonał prawidłowej wykładni tego przepisu i doszedł do słusznego wniosku, że art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazuje osoby uprawnione do nabycia niezrealizowanego świadczenia w ten sposób, że w pierwszej kolejności prawo do tego świadczenia mają małżonek i dzieci, z którymi osoba zmarła prowadziła wspólne gospodarstwo domowe. W razie ich braku prawo do niezrealizowanego świadczenia mają małżonek i dzieci, z którymi osoba zmarła nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego. Dopiero wówczas, gdy brak jest w ogóle osób wymienionych powyżej, otwiera się droga do nabycia niezrealizowanego świadczenia przez innych członków rodziny uprawnionych do renty rodzinnej po osobie zmarłej lub na których utrzymaniu pozostawała osoba zmarła.

W sprawie niesporne jest, że żyją dwie córki zmarłej J. H., a to zgodnie z treścią art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach, wyłącza możliwość ubiegania się przez K. Ł. – wnuka zmarłej, wypłaty niezrealizowanego świadczenia, niezależnie od tego, czy J. H. pozostawała na jego utrzymaniu.

Biorąc powyższe po uwagę Sąd Apelacyjny w Łodzi na podstawie art. 386 par. 1 kpc orzekł jak w sentencji.